نهی از عیب جوئی

حضرت بهاءالله:

١ – " يَا ابْنَ الْوُجُوْدِ كَيْفَ نَسِيْتَ عُيُوْبَ نَفْسِكَ وَاشْتَغَلْتَ بِعُيُوْبِ عِبَادِي. مَنْ كَانَ عَلَى ذَلِكَ فَعَلَيْهِ لَعْنَةٌ مِنِّي "
(كلمات مكنونه عربي، ٢٦)

❋❋❋❋

حضرت عبدالبهاء:

١ – " مبغوض ترین اخلاق عیبجوئی است . باید تحرّی مدایح نفوس نمود نه تجسّس عیوب نفوس . بقدر امکان باید از عیوب چشم پوشید و از کمال نفوس بحث کنید نه از نقائص آنها " (ص ١٠٣ اخلاق بهائی)

٢ – " هر نفسی را باید نظر بآنچه در او ممدوح است نمود در این حالت انسان با جمیع بشر الفت تواند امّا اگر بنقائص نفوس انسان نظر کند کار بسیار مشکل است در زمان حضرت مسیح روح العالمین له الفداء تصادفاً به سگ مرده ای مرور نمودند که اعضایش متلاشی و متعفّن و بد منظر شده بود . یکی از حاضرین گفت این سگ چقدر متعفّن شده است دیگری گفت چقدر کریه و بد منظر شده است . باری هر یک چیزی گفت .حضرت مسیح فرمود نظر بدندانهای او کنید که چقدر سفید است . آن نظر خطاپوش حضرت مسیح هیچ عیوب او ندید. عضوی که در او کریه نبود دندانهای او بود . سفیدی دندانهای او را دید . پس باید نظر بکمال نفوس نمود نه به نقص نفوس ".
(ص ٦-١٦٥ ج ١ منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء ط آمریکا)

٣ – " هیچ خصلتی مضرّتر از این صفت عیبجوئی نه علی الخصوص بامرالله . ابداً نباید نفسی کلمه اشاره غیر لایق نسبت باحدی از احبّاءالله اظهار دارد عَجِبْتُ مِمَّنِ اشْتَغَلَ بِعُيُوْبِ النَّاسِ وَ هُوَ غَافِلٌ عَنْ عُيُوْبِ نَفْسِهِ مسلک روحانیانست . نهایت دقّت را در منع از این خصلت نمائید و ابداً نگذارید احدی جز ستایش از زبانش جاری گردد ".
(ص ٣٠٧ گنجینه حدود و احکام)

٤ – " این از نفْس امّاره است که هر چیزی را بنظر انسان بد مینمایاند بغیر از نفْس خود انسان ". (ص ١٠٥ ق ٣ مجموعه خطابات حضرت عبدالبهاء تمام این خطابه مبارک در قسمت نهی از غرور و خودپسندی درج شده است)

۵ – " همیشه ملتفت حال خود باش ببین چه نقصی داری کوشش نما تا آنرا اصلاح کنی . چشم انسان هم کور است و هم ذرّه بین . کور است از دیدن نقائص خود . بینا و دور بین است در خطاهای دیگران " (ص ۳۱۰ ج ۲ بدائع الآثار)

❁❁❁❁

حضرت ولی امر الله:

۱ – " برای حصول این وحدت صمیمانه یکی از لوازم اوّلیّه که از طرف حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء تاکید شده آنستکه از تمایل فطری بشری که همانا توجّه به معایب و نقائص دیگران است بپرهیزیم و بعیوب نفس خود مشغول شویم . هر یک از ما تنها مسؤول حیات نفس خویش است ". (ص ۸ نمونه حیات بهائی – ترجمه مصوّب)

۲ – " تعالیم بهائی در هیچ مورد باندازه لزوم اجتناب از عیب جوئی و غیبت ، مؤکّد و الزام آور نیست ".
(ص ۸ نمونه حیات بهائی – ترجمه مصوب)